

- 1 (1934) **OSKAR NEG** – filosof german, unul dintre cei mai de seamă oameni de știință sociali din Germania, asistent al lui Jürgen Habermas.
- 2 (1921) **RUTH BARCAN MARCUS** – filosoafă americană, a dezvoltat primele sisteme formale de logică modală cuantificată, realizare majoră în dezvoltarea logicii sec. XX. A propus aplicarea acestei perspective și în filosofia limbajului.
- 3 (1862) **OSWALD KÜLPE** – gânditor german, lucrările sale acoperă o varietate de subiecte și includ logica, estetica, filosofia și epistemologia.
- 4 (1944) **CATHERINE LARRÈRE** – gânditoare franceză, adeptă a eticii mediului. A contribuit la dezvoltarea domeniilor protecției naturii, prevenirii riscurilor și justiției mediului.
- 5 (1926) **RICHARD JEFFREY** – filosof american, a dezvoltat și promovat filosofia probabilismului radical și euristica cinematicii probabilității, cunoscută și sub denumirea de "condiționarea Jeffrey".
- 6 (1638) **NICOLAS MALEBRANCHE** – raționalist francez a căutat să sintetizeze filosofiele lui Descartes și a Sf. Augustin, pentru a demonstra rolul activ al lui Dumnezeu în fiecare aspect al lumii. Este cunoscut pentru doctrinele sale ocazionalism și ontologism.
- 7 (1906) **HENRY NELSON GOODMAN** – filosof american, cunoscut pentru cercetările sale asupra argumentării contrafactice, mereologiei, problemei inducției, irealismului și esteticii.
- 8 (1694) **FRANCIS HUTCHESON** – unul dintre fondatorii Iluminismului Scoțian, cunoscut pentru „Un sistem de filosofie morală”. A avut o influență importantă asupra lucrărilor mai multor gânditori iluministi, printre care Hume și A. Smith.
- 9 (1896) **JEAN PIAGET** – gânditor elvețian, al doilea cel mai citat psiholog până la sfârșitul sec. XX. Teoria sa despre dezvoltarea cognitivă și viziunea epistemologică sunt numite împreună „epistemologie genetică”.
- 10 (1924) **JEAN-FRANÇOIS LYOTARD** – filosof francez, cu un discurs interdisciplinar, cunoscut pentru articularea postmodernismului după sfârșitul anilor '70 și pentru analiza impactului postmodernității asupra condiției umane.
- 11 (1945) **S. SOAMES** – filosof american, specializat în filosofia limbajului și în istoria filosofiei analitice, critic major al teoriilor bidimensionaliste ale sensului.
- 12 (1914) **GERD BUCHDAHL** – filosof german, a tratat despre consecințele științelor naturale asupra epistemologiei și istoriei metafizicii.
- 13 (1928) **KENNETH M. SAYRE** – filosof american, cu o carieră timpurie dedicată aplicațiilor filosofice ale inteligenței artificiale, ciberneticii și teoriei informației, pentru ca, mai târziu interesele sale să se orienteze către Platon, filosofia minții și filosofia mediului.
- 14 (1909) **MARTHA KNEALE** – gânditoare britanică, cunoscută pentru "The Development of Logic", singura istorie majoră a logicii disponibilă în engleză la jumătatea sec. XX și prima istorie importantă a logicii în engleză de la "The Development of Symbolic Logic" (A. T. Shearman).
- 15 (1984) **MAARTEN BOUDRY** – filosof belgian, cunoscut pentru atitudinea critică față de pseudoștiință. Studiază fiabilitatea raționamentului uman, care ar putea sta la baza pseudoștiinței și a iraționalității.
- 16 (1679) **CATHARINE TROTTER COCKBURN** – filosoafă engleză, apărătoare a lui Locke, abordează o serie de probleme precum necesitatea, infinitudinea spațiului și substanța, dar se concentrează pe problemele morale, considerând că principiile morale nu sunt înnăscute, ci pot fi descoperite de fiecare individ prin utilizarea facultății rațiunii, dată de Dumnezeu.
- 17 (1946) **MARY ANNE WARREN** – filosoafă americană, remarcată pentru scrierile sale cu privire la problema avortului. A fost descrisă ca feministă, în mare parte datorită scrierilor sale „pro-choice”.
- 18 (1901) **JEAN GUITTON** – filosof francez, discută confruntarea agnostică dintre credința umană și logica umană.
- 19 (1900) **GILBERT RYLE** – filosof englez, cunoscut pentru critica dualismului cartezian, a inventat sintagma „fantoma din mașină”.
- 20 (1886) **P. TILICH** – existențialist germano-american, unul dintre cei mai influenți teologi ai sec. XX. A dezvoltat „metoda corelației”, o abordare a explorării simbolurilor revelației creștine ca răspuns la problemele existenței umane ridicate de analiza filosofică existențială.
- 21 (1945) **JOHN HARRIS** – filosof englez, a apărat abordările libertarian-consecționiste asupra problemelor bioeticii.
- 22 (1874) **MAX SCHELER** – filosof german, a dezvoltat metoda filosofică a fondatorului fenomenologiei, Edmund Husserl, a fost numit „Adam al paradisului filosofic”. Heidegger l-a laudat ca fiind „cea mai puternică forță filosofică în filosofia contemporană”. Papa Ioan Paul al II-lea și-a susținut teza de doctorat despre „O evaluare a posibilității construirii unei etici creștine pe baza sistemului Max Scheler”.
- 23 (1773) **J. F. FRIES** – filosof post-kantian german, a încercat să ofere o nouă bază de analiză psihologică filosofiei critice a lui Kant.
- 24 (1775) **K. J. HIERONYMUS WINDISCHMANN** – filosof german, și-a propus să prezinte istoria filosofiei în legătură cu o filosofie creștină pozitivă a istoriei, care a fost influențată de Hegel.
- 25 (1744) **J. G. VON HERDER** – filosof german, unul dintre primii care au susținut că limbajul contribuie la modelarea cadrelor și a tiparelor în care comunitățile lingvistice gândesc și simt. Pentru Herder, limbajul este „organul gândirii”.
- 26 (1878) **GIORGIO DEL VECCHIO** – filosof italian, interpret al neo-kantismului italian, a criticat pozitivismul filosofic. A atribuit filosofiei dreptului trei sarcini: sarcina logică - construirea conceptului de lege; sarcina fenomenologică - studiul legii ca fenomen social; sarcina ontologică - examinarea naturii justiției.
- 27 (1770) **G. W. F. HEGEL** – idealist german, figură canonică a filosofiei occidentale. Articulează idealismul absolut, în care dualismele minte-natura sau subiect-obiect sunt depășite. Filosofia spiritului a lui Hegel integrează conceptual psihologia, istoria, arta, religia și filosofia.
- 28 (1443) **RODOLPHUS AGRICOLA** – pre-erasmian olandez, părintele umanismului european și anti-scolastic înflăcărat.
- 29 (1632) **JOHN LOCKE** – iluminist englez, „părintele liberalismului”, printre primii empiriști britanici. Opera sa a influențat dezvoltarea epistemologiei și a filosofiei politice. În opoziție cu filosofia carteziană, a postulat că, la naștere, mintea este o tabula rasa, iar cunoașterea este dobândită prin experiența derivată din percepția simțului.
- 30 (1705) **DAVID HARTLEY** – filosof englez, fondator al asociaționismului. A afirmat că stările de conștiință apar prin dezvoltarea unei senzații simple, iar legea acestei creșteri este legea asocierii, sincronică și succesivă. Prin această lege, el a căutat să explice nu numai fenomenele memoriei, ci și fenomenele emoției, raționamentului și ale acțiunii voluntare și involuntare.
- 31 (1870) **MARIA MONTESSORI** – filosoafă italiană, cunoscută pentru filosofia educației, care îi poartă numele și pentru cercetările ei în domeniul pedagogiei științifice.